

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2007/06

A május 12-én tartott ifjúsági napunk résztvevői

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Lelkészgyeremek vallásossága

Beszélgetés Püskiné Szécsi Judittal (2.)

A Szivárvány előző számában arról beszélgettünk Judittal, hogy lelkésznőnk miért tartotta fontosnak a pasztorálpaszichológusi másoddiploma megszerzését. Most szakdolgozatáról kérdezem.

– Miért a „Lelkészgyeremek vallásossága” témát választottad diplomamunkádhoz?

Egyrészt, mert magam is lelkészcsaládban nőttem fel, egy kis faluban. Másrészt, mert gyülekezetünkben mintegy 60 lelkészgyermek van. Jelenleg pedig lelkészként szolgálok férjemmel együtt, így gyermekeink kétszeresen is lelkészgyeremek, sőt lelkészunokák.

– Mi volt a célod ezzel a témaválasztással?

Munkám célja, hogy áttekintést adjon arról, hogy mit hoztak a lelkészgyeremek a szülői házból. Hogyan hatott ez egyéni lelki-szellemi fejlődésükre. Mennyiben befolyásolja őket mai vallásgyakorlásukban.

– Született már egyházunkban hasonló jellegű felmérés vagy dolgozat?

Tudomásom szerint Magyarországon nem született még ilyen felmérés. A gyülekezetünkhöz tartozó lelkészgyermeket (20-80 évesig) kérdőív kitöltésére kértem. A 60 megszólított közül 47-en teljesítették kérésemet. 8-an nem töltötték ki, mert bár édesapjuk lelkész volt, de nem parókusként szolgált, így másként élték meg a lelkészgyerek életet. Őt lazábban kapcsolódó nem jelzett vissza, pedig talán tőlük kaphattam volna negatívabb jelzéseket is.

– Hogyan próbáltál még információkat gyűjteni?

A gyülekezetünkhöz tartozó lelkészgyeremek részére egy találkozót is rendeztem, ahol mindenki beszámolt életéről.

Végül adatainkat összehasonlítottam az ausztriai és németországi evangélikus lelkészgyerekekről készült felmérések eredményeivel.

– Milyen területekkel foglalkoztál dolgozatodban?

Az általános vallási, szociális, elméleti és módszertani bevezető után feldolgoztam a kérdőívek adatait aszerint, hogy hol nőttek fel a lelkészgyeremek, továbbá életkoruk, valamint a testvérek száma szerint, és abból a szempontból, hogy milyen volt a családi élet. Foglalkoztam a személyes beszélgetések és a lelkészgyeremek találkozásán elhangzott vallomásokkal. Elemeztem lelki-szellemi fejlődésüket befolyásoló gyermekkori családi élményeket, gyülekezeti emlékeiket, iskolai tanulmányaik és a serdülőkor, pályaválasztás hatásait. Írtam a parókiáról mint a lelkészcsalád életteréről. Továbbá arról, hogy hogyan alakult hitéletük, amikor már elkerültek a családi közösségből. De található dolgozatomban egy fejezet az ú.n. „elveszett bárányokról” is.

– Gyülekezetünk lelkészcsaládból származó tagjai különböző generációkhoz tartoznak, hogyan jelentek meg tapasztalataik a kérdőíveken?

Az általam megkérdezett lelkészgyeremek legidősebbjei a XX. század első harmadában voltak kisgyermekek. Gyermekkorukban még a zavartalan, tradicionális református kegyességüket élhették. A lelkészgyeremek így nagyon kedvező helyzetben voltak, a lelki veszély ekkor a formák kiüresedésében rejlett.

A II. világháború után minden megváltozott. Egyházon belül még volt egy erőteljes ébredés, nyilván azért, hogy túlélhesse az egyház a nehéz időket. A marxizmus-lenin-

Lelkészgyeremek vallásossága

nizmus a vallás megszüntetésén dolgozott, gyakran erőszakos módszerekkel is. Sok lelkészgyereket gyakran csak egy-két év munka után vettek fel egyetemre, ekkor már munkásnak számított. Azokat a lelkészeket, akik szolgálatukban aktívak voltak, vagy szólni mertek a felsőbb döntés ellen, kicsi eldugott parókiákra helyeztetett a világi hatalom. A megfélemlített, sokszor ellehetetlenített lelkészeknek a családja is megszenvedte ezeket az időket. De az otthonról hozott műveltség iránti igényüket is jelzi, hogy a találkozóira eljöttek 90%-a mégis felsőfokú végzettségű lett.

Lényegi változás azonban csak 1989-ben kezdődött, a rendszerváltással. A vallás valamelyest visszanyerte elismertségét, a megtépzott gyülekezetek próbálnak talpra állni.

– Most konfirmált ötödik gyermeketek. Milyen lelki-szellemi örökséget hozhatnak még otthonról a lelkészgyeremek?

A megkérdezettek családjában 3,3 a gyermekek száma, ez a mai magyar átlagnak közel a duplája. A népesebb család fontos személyiségformáló, gazdagító közösség, és a megélt vallásosság egyik mutatójának is tekinthető.

Bár többen hátrátételt szenvedtek el, mégis hűségesek maradtak a református egyházhoz.

A lelkészcsaládokban a hazaszeretet és a kultúra ápolása is mindig nagyon fontos volt. A családi, ünnepi szokások és rituálék mint vallásos erőtartalékok mélyen gyökereznek, áthagyományozódnak, megújult jelentéseket is hordoznak.

Egy elbocsátó áldás sok erőt adhat krízisek, harcok idején. „Mondjatok áldást, hiszen arra hívtatok el, hogy áldást örököljetek.” (1.Pét.3,9)

– Legyen Urunk gyülekezetet építő áldása az így szerzett ismereteiden is!

Gellénné Kálmánchey Márta

Május 20-án konfirmált 33 fiatalunk (ketten hiányoznak a képről)

Konfirmált fiatalok vallomásaiból

Az utolsó kátéórán kérdéseket tettem fel fiataljainknak, melyekre név nélkül lehetett válaszolni. A sok őszinte és érett vallomás közül választottam néhányat.

Változott-e a gondolkodásmódom az elmúlt egy év alatt...

a. Istenről? • „Tulajdonképpen igen. Az

elmúlt egy év során jobban megismerkedtem Istennel, és sokkal jobban kezdtem tisztelni. Kb. 5 éves korom óta minden este imádkozom, de eddig nem láttam az egésznek a lelki értelmét. Most már nem csak amolyan „kistelefonozás” számomra az imádság, hanem valóban kapcsolatba lépés Istennel. Ezen kívül megismertem, megtudtam az Úr cselekedeteinek

okát, gondolkodásmódját, és sokkal emberközelibb lett számomra.”

b. az emberről? • „Igen, változott. Most már sokkal több szeretettel tudok a fordulni a bűnös emberhez. Most már megpróbálom a rosszat a jóval meggyőzni. Tudom, hogy sokkal hatásosabb módszer, mint az, hogy felidegesítem magam is. Az ellenségeimre különösen figyelek, rendkívüli odafigyeléssel imádkozom értük.”

c. az egyházzal? • „Elhiszem, hogy minden gyülekezet minden tagját Isten hívta el, így engem is. Az egyházban mindenkinek lehet közösségi élete, még azoknak is, akiknek egyébként már esetleg nincs sen-

kije. Itt mindenkinek van lehetőség még saját magához hasonló csoportokba járni, más emberekkel tud kapcsolatot tartani, de elsősorban itt még közvetlenebbül tud Istenre figyelni.” • „Nagy családom van, mégis felfedeztem az egyház tagjaiban egy új családot. Olyan szeretettel és odafigyeléssel fordulnak egymáshoz, mintha egy család lenne: csodálom az összetartást, a küzdést az egész egyházban azért, hogy másokon segítsenek. Egy igazi család, aminek én is tagja szeretnék lenni.”

Hogyan fogom élni keresztyén életemet?

• „Szeretnék azután a májusi nap után kicsit máshogy élni. Lelkiismeretesebben, okosabban és felnőttebben. Nem

teszek fogadalmakat, úgysem tartom be őket maradéktalanul.” • „Az istentiszteleten nem az órára fogok mindig pillantgatni, hogy mikor lesz már vége, hanem már a héten várni fogom a vasárnapot és élvezni az istentiszteletet.” • „Az ifis találkozókat sem hagyom ki, és megpróbálok többet koncentrálni a tanulmányaimra. Nem fogok gyökeresen változtatni az életemen, de szeretnék igazi, hívő keresztyén, valamint boldog, népszerű és sikeres ember lenni.”

Püski Eszter

Életetekre és hitbeli, ismeretbeli növekedésetekre Isten áldását kérem.

Püskiné Szécsi Judit

Kitekintő: Játék-szenved-élj!

A civilizáció hosszú és göröngyös ösvényén az emberiség sorra találta ki és fel azokat a szerves és szervetlen anyagokat, melyek átmeneti örömök átélését nyújtják. Mindezek mellett az olyan természetesen adott jó dolgok, mint az evés, ivás, szexualitás stb. túlzásba vitele teremtette meg a szenvedélybetegségek hosszú sorát.

A kutatók szerint az összes létező szenvedély az agyban ugyanazokat a területeket és központokat érinti. Arról is sokat hallani, hogy egy kémiai szer ugyanúgy kiválthat örömmérzetet számunkra, mint egy természetesen kínálkozó örömforrás. A természetes és mesterséges anyagok, szerek, illetve a pótcselekvések ugyanazt a célt szolgálják, mégpedig fokozottabb aktivitásba lendíteni az úgynevezett jutalmazási pályarendszert az agyban, amely az örömmérzet keletkezéséért felelős.

Az elmúlt két évtizedben a szenvedélybetegségek közül a kóros játékszenvedélyben szenvedő betegek száma ugrott meg talán leginkább Magyarországon. A hazánkra vonatkozó statisztikai becslések úgy tartják, hogy ma az emberek 1-4 százalékát tartja rabságban a játékszenvedély. Ez több százezer embert jelent, akiket közvetlenül veszélyeztet a betegség. Ezek az emberek az izgalmat és gyors anyagi felemelkedés lehetőségét látják a játékban, ami idővel kizárólagos örömforrássá válik számukra. Az összes szenvedélybetegség közül az öngyilkosságra való kockázat itt a legmagasabb, az anyagi csőd, a családok széthullása szinte mindig következménye a problémának. E betegek számára a játékautomaták, nyerőgépek képezik a legerősebb csábítást az összes szerencsejáték közül, valószínűleg azért, mert e betegség egyik legjellemzőbb és legerősebb moti-

vációja az azonnali nyeremény lehetősége. Így minden olyan játék, ahol az esetleges nyeremény késleltetett (pl. sportfogadás), kevésbé vonzó alternatívát kínál, ezért talán kevésbé veszélyes. A népszerűség másik oka lehet, hogy mára szinte minden kocsmában félhomályában megtalálhatók a játékgépek. Gyakorlatilag kontrollálatlanul bármikor, és majdhogynem bárki számára elérhető. A pszichiátriai intézetek pedig sorban alkalmazkodnak a növekvő létszámhoz, amit jól mutat, hogy Budapesten, a Nyíró Gyula kórházban kifejezetten erre a problémára szakosodott osztály jött létre.

Mára sikerült azonosítani, hogy van egy génváltozat, amely szenvedélybeteg embereknek lényegesen gyakoribb, mint egészségeseknek. Nem lehet azonban eléggé hangsúlyozni, hogy csupán a betegségre való *hajlam* öröklődik, és nem a betegség. Tudatosság az életvitelben és megfelelő önismeret nemcsak magas vérnyomás, cukorbetegség és hasonló jellegű testi betegségek esetén fontos, hanem azokban az esetekben is döntő lehet, amikor valakinél a szenvedélybetegség kialakulására vonatkozó kockázat magasabb. Ahogyan azonban a pszichés megbetegedések szinte minden formája esetén, úgy a játékszenvedélyről is elmondható: akármilyen rossz is a betegség prognózisa, sokkal jobb a beteg gyógyulására való esély, ha a nem mindennapi gondot nem mindennapi gondoskodás övezi a családot és a szűkebb környezet részéről.

Inátsy Judit

„Istennek behódolni egyet jelent a szabadsággal.”

(Spurgeon)

fiatal ÉS (mégis) keresztyén?

Az idei ifis napon személyesen tapasztalhattuk meg, mit jelent fiatalnak és keresztyénnek lenni. Előadónk, Kustár György gyulai ifjú lelkészként szavaival adott erről tanúbizonyságot. Hitelessé válhatott Gyuri személye azok számára is, akik nem ismerték őt eddig, hiszen kamaszkori szerepléseit felvillantó videofelvételek mind azt bizonyították, hogy keresztyénként sem kell szegényebb életet élnünk, mint az egyháztól távol levőknek, sőt mi lehetünk sokkal gazdagabbak. Erről szólt a szatmárcekei ifisek koncertje is, a programok sokasága, és ezt bizonyították a baráti beszélgetések is. Talán a fiatal és Krisztushoz térő élet egyik legjobb példája a tékozló fiú története, melyet a Dávid és Hóseás ifi által szervezett *Láthatatlan Színház*ban személyesen is átélhattunk. A történet főszereplőjeként megtapasztalhattuk, mit jelent elveszettnek lenni, és boldogan hazatalálni az atyai házba. Mindezt jól kifejezte ideiglenes „vakságunk”, hiszen előbb a tudatlanság vakságát, majd a láthatatlan Atyában való bizalmat fejezte ki ez a színház.

Délután korongozáson, dekupázson és képeslap készítésen vehettek részt a hozzánk érkező látogatók és a szép számmal jelenlévő nagyerdei fiatalok. Izgalmas volt együtt lenni a sok vendég ifissel, akik több mint tíz különböző gyülekezetből, vidékről és Debrecenből érkeztek. Nagyerdei fiatalként tágitotta szemléletünket, hogy észrevehattuk, Isten hányféleképpen képes munkálkodni a mienknél nehezebb körülmények között élőknél. Jó volt újra beszélgetni Szisával és Győri Zsuzsival, akik az itt megszerzett tudást és hitet kamatoztatják most Tiszabercelen és Csengerben.

A gyülekezetünk ifjúsági vezetői ebben

az évben is kivették részüket a munkából csoportjaikkal együtt. Többen közülük zenekart alakítottak, hogy együtt énekelhessünk, mások a templom díszítését vállalták, az ifjúság életéről fotókiállítást készítettek, vagy épp a finom ebéd felszolgálatát és a „romok” eltakarítását végezték. A résztvevőkben jó emlékeket ébreszthetnek, mások a honlapon található képeket látva sajnálhatják, hogy nem voltak itt a 160 fiatal között!

Köszönjük a szervezők, az ifisek és azon gyülekezeti tagok segítségét, akik süteménnyel, üdítővel, vagy egyéb más módon hozzájárultak a nap sikeréhez!

Fazakas Réka

Köszönet és indítéka

Ravasz László emlékére

Köszönöm Atyám
szavadat – Igéd,
aki által mindent
szépnek teremtettél,
s híven megőriztél!

Atyám köszönöm
az imádságot,
hogy a kéréseket
meghallgatod,
nem úgy válaszolsz,
mint az emberek,
megadod a kérést,
jobbat és többeket...
Hadd, legyen mindig
kedves ajándék,
amit rendelsz
bőség és kedvesség...

Köszönöm Atyám
szavadat – Igéd,
Aki által mindent
szépnek teremtettél,
s híven megőriztél!

Ötvös László

Gyermekeknek

Kedves Gyermekek!

Az Édenkert közepén állt az élet fája, mellette pedig a jó és a rossz tudásának fája. ISTEN csak egy dolgot tiltott meg Ádámnak és Évának, mégpedig azt, hogy a jó és a rossz tudásának fájáról ne egyenek gyümölcsöt, mert aki eszik róla, meghal.

Mindaddig szépen, békében éltek, amíg meg nem jelent a kígyó és azt kérdezte: A kert egyetlen fájáról sem ehettek? Éva azt válaszolta: Minden fáról ehetünk, csak egyről nem, mert aki arról eszik, meghal. Dehogyan haltok meg! – válaszolta a Gonosz. Ezután Évát csábítani kezdte a gyümölcs. Szakított belőle, és adott Ádámnak is, majd elrejtőztek ISTEN elől, mert tudták, hogy bünt követtek el. Az ÚR rájött, mit cselekedtek, és örökre kiűzte őket az Édenkertből.

Így jelent meg a bűn és következménye a tökéletesnek teremtett világban.

Nagyoknak: Fejtsd meg az aranymondást!

„_ k _ gy _ ó _ p _ d _ g _ r _ v _ sz _ bb _ v _ lt _ m _ nd _ n _ m _ z _
_ ll _ tn _ l, _ m _ ly _ t _ z _ r _ st _ n _ lk _ t _ tt.” (1Móz 3:1)

A megoldásokat küldd el a lelkeszi hivatalba, vagy add ide vasárnap a gyermekórán!

Soltész Viktória

„Az ÚRra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van.”

(Zsolt. 16,8)

Hírek

- ♦ **Kerti-party** lesz június 10-én vasárnap fél 4 órától.
- ♦ **Vakációs gyereknapok** lesznek június 18-22, hétfő-péntek 9:00-12:00 óra között bibliai foglalkozások lesznek a gyülekezeti termekben a hittanos gyermekeknek.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 9. hétfő reggeli indulással – július 15. vasárnap esti haza érkezéssel.

Fiatalfaink vezették az éneket az ifis napon

Imádkozzunk...

- ♦ gyermekhétért,
- ♦ táborozásunkért,
- ♦ lelki feltöltődésért,
- ♦ épületeink bővítéséért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Jún. 10. Holpert Enikő orgonál.

Jún. 17. A Nagyerdei Kamarakórus énekel, vezényel Nagy Csaba.

Jún. 24. Kémenczy Antal orgonál.

Júl. 1. Molnár Zsolt gordonkázik.

Júl. 8. Sárközy Zoltán színművész szaval.

Segíts...!

adományoddal azokon, akik anyagi nehézségek miatt nem tudnának eljönni Sátoraljaújhelyre, gyülekezeti csendeshetünkre. Missziói adományok befizethetők a lelkészi hivatalban. Köszönjük!

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban
15. évfolyam 6. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917